

ocupar v. tr. Prendre possession
 (d'un lloc), establir-s'hi
 establert, omplir-lo. Ocuparen les
noves terres descobertes. El lloc,
el seient, que ell ocupa. Tot cos
ocupa espai. Ocupar una casa,
habitar-la. | fig. Ocupar un càr-
rec. || Impurar (algi) en alguna
feina; donar-li una col·locació.
S'ha de veure ocupar a pagar les
rajades. S'han ocupat en un ma-
gisteri | pron. Ocupor-se ^{algi} d'al-
qui, d'alguna cosa, pre-ne l'objecte
 de les seves preocupacions, de la
 seva cura, etc. || Impurar lloc

Handwritten scribble or signature.